

Пѣсень на вѣтъра

Азъ владѣя ширнитѣ полета,
Азъ владѣя тъмнитѣ гори —
Прѣминавамъ пропасти, морета
Съ мойтѣ диви пѣсни и игри.

Азъ не зная граница какво е,
Азъ не стигамъ никога прѣдѣлъ.
Съ върхове планински разговарямъ
И догонвамъ гордия орелъ.

Азъ владѣя царство безгранично
И зефиръ съмъ или буря зла.
Неуморно пѣсни азъ разнасямъ
И приспивамъ хорскитѣ тегла.

Ида ли отъ сѣверъ, азъ ви нося
Студъ и хали — крийте се тогасъ!
Но отъ югъ ли лъхамъ — излѣзнете —
Пролѣтъта пристига къмто васъ!

Т. Христовъ

